

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Častitim našim gg. naročnikom!

Te dni razpošljemo nakaznice vsem onim gg. naročnikom, ki so z naročnino v zastanku in onim, ki niso še doposlali naročnine za III. četrtletje. One gg. naročnike, ki so na zastanku, prosimo, da dopošljejo zastano naročnino do 15. julija t. l., ker drugače bomo prisiljeni jim list ustaviti. Zajedno prosimo častite gg. naročnike, da se poslužujejo doposlanih nakaznic, ker nam na ta način prihranijo mnogo dela.

Uprava „Edinosti“.

Novejše vesti.

Madrid 28. Iz Hongkonga javljajo, da je situacija na Filipinih nespremenjena. Španci imajo Manilo še vedno v svojih rokah ter popolnoma nasipe.

Madrid 28. V vseh španskih pristaniščih se zgotovljajo varnostne odredbe in se oborožujejo ladje. 26000 mož se pokličejo pod orožje, da zasedejo glavna pristanišča v Atlantskem in Srednjem morju. Vse to za slučaj, ako bi Amerikani res hoteli obstreljevati špansko obrežje.

Madrid 28. Položenje pred Santiago de Cuba je nespremenjeno. Mej oblastmi, vojaštvom in prebivalstvom vlada navdušenje, ker pričakujejo napada od amerikanske strani.

New-York 28. Prednja straža Amerikanov je dospela do pet milj od Santiago. Amerikanski častniki se ne varajo o težavah, ker je mesto Santiago jako dobro utrjeno.

Madrid 29. Brzjavka iz Manile javlja, da se na prizadevanje generala Augusti-a utegnejo

sestati admirali vseh tujih ladij na posvetovanje o položaju.

Druga poročila iz Manile zatrjajo, da Španci ne mislijo na to, da bi se udali, ampak se hočejo bojevati do skrajnega. Pričakuje se vročega boja za prihodnje dni. Sluti se, da Nemei ne dopuste, da bi prišlo do obstreljevanja Manile. Govori se, da pride pri ne Henrik Pruski na jedni vojni ladij iz kitajskega vodovja v Manilo.

Madrid 29. Glasom poročil iz Havane so imeli Amerikani v zadnjem boju 22 mrtvih in 78 ranjenih. Amerikanska vojska se ni pomaknila dalje proti Santiago de Cuba, ampak se je umaknil na obrežje, kjer se je utaborila in pričakuje novih ojačenj.

Washington 29. General Shafter brzojavlja iz Siboneya: Mi napredujemo dobro. Naše prednje straže stoje tri milje pred Santiago od koder se je umaknil sovražnik.

Pariz 28. Novo ministerstvo se je sestavilo tako-le: Brisson predsedstvo in notranje stvari; Deleasse vnanje stvari; Peytral finance; Sarrien pravosodje; Bourgeois pouk; Cavaignac vojno; Lockroy mornarico; Trouillot kolonije; Marjoulis trgovino; Viger poljedelstvo; Tillaye javna dela; Mougeot pošto in brzojav.

Budimpešta 28. V obeh zbornicah se je prečital najvišji reskript, katerim se je državni zbor odločil do 5 septembra.

Rim 28. Senat je odobril dekret, katerim se carina na žito odpravlja do 30 junija, in se določa, da se bode od 1. julija naprej pobirala carina 5 frankov, od 16. julija pa 7 in pol franka.

Carigrad 28. Včeraj so se sešli zastopniki Angleške, Francije in Rusije pri italijanskim poslaniku Pansa.

Praga 29. Dne 22. avgusta se bode vršil tu katoliški shod.

Krakovo 29. Povodom Mickievičevih slavnosti je prišlo tu do sklepa, da se zasnuje zveza slovanskih socijalistov v Avstriji.

Novi Sandee 29. Proglašenje nagle sodbe je napravilo globok utis na prebivalstvo. Sinoči so odveli v zapore 21 oseb. Med temi je bila tudi jedna ženska.

Dunaj 29. Po menenju grofa Thuna naj bi se vršila najprej neobvezna posvetovanja med odposlanci Čehov in Nemcev da bi se tako dobila podlaga za sporazumljenje o jezikovnem vprašanju. Potem naj bi se še le začela prava pogajanja. V tem zmislu hoče minister Bärnreither vplivati na liberalno veleposestvo. Toda, kakor kaže, ni nobena nemško stranka pri volji, da bi stopila v pogajanja, dokler niso odpravljene jezikovne naredbe.

Dunaj 29. Uradni list priobčuje naredbo ukupnega ministerstva, s katero se za vse okraje zapadne Galicije in za tri okraje vzhodne Galicije določajo izjemne naredbe sestoječe v tem, da so razveljavljena začasno določila državnih temeljnih zakonov o osebni svobodi, o hišnem pravu, o tajnosti pisem, o pravu združevanja in zborovanja in o pravu do svobodnega izražanja svojega menenja. Ta naredba je stopila v veljavo z današnjim dnem.

Lvov 29. Včeraj se ni nikjer motil mir.

Rim 29. Novo ministerstvo je sestavljeno in položi jutri prisego v roke kralja.

Nečuveno početje.

Poljski list »Przeglad« je pisal te dni:

»V tolažbo Mi je v toliki žalosti, ki sem jo doživel v tem letu«. Te besede Njegovega Veličanstva na udanostnem slavnostnem sprevedu dunajskih otrok so provzročile nenavaden utis; a vendar ni bil to tisti utis, kakoršnega bi bile morale po našem menenju. Ganljive besede

je streha od cestne strani. Radi debelega snega, pokrivačnega streho, se je ogenj razširjal dokaj počasi. V tem hipu bilo bi celo mogoče ga pogasiti, toda Polž ni mislil na gašenje.

Vrnil se je v stransko sobo, ter zaklical ženi:

»Vstani Neža!... hiša gori!...«

»O, daj mi mir!« je odvrnila jezno nezavestna žena, pokrivačnica si glavo s kožuho.

Polž jo je pograbil in, spotakniviš se ob dva praga, jo zanesel, zavito v kožuho, pod kolarno. Potem je odnesel v eno še njeno obleko in postelj, zlomil vrata v čumnato ter izvlekel skrinjo, kjer je imel spravljen denar; naposled, odstranivši okno, je jel metati suknje, kožuhe, vroče s sočivjem, stole in kuhinjsko posodo. Utrudil se je, pobil se na rokah, zalil s potom, toda ni še zgubil poguma, ker je znal, s kakim sovražnikom se bori.

Med tem je bila že vsa streha v plamenu in skozi špranje v stropu jel se je valiti v sobo dim in ogenj. Takrat se je še le umaknil Polž na dvorišče, tiraje za seboj klop. Zanesši isto pod kolarno, hotel se je vrniti še po mizo. Nakrat je pogledal na skedenj in — okamenel. Iz skedenja jel je tudi švigati plamen ter lizati sneg na strehi. Poleg poslopja je stala Zofija, grozeča se mu s petjo ter kričeča na vso moč:

(Pride še).

PODLISTEK.

115

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

»Stanko — je jeden« — je mrmral kmet. »Krava — sta dva... Konja — so štirje... Ovčar in dete — šest... Magdalena — sedem... Andrejček — osem... Burek in žena — deset... Toliko glav!... dasi na-me še noben ni dvignil prsta... Že vidim, da poginemo tu vsi...«

In tako sešteva, je čutil, da mu stiska glavo železen obroč. Bil je to sen, težak sen, tovariš gluhe bolesti. Sanjaril je, da sta iz njega postala dva človeka. Jeden je bil on sam, Polž, ki sedi v stranski sobi ženi pri nogah, drugi pa je bil Matija Ovčar (toda ne oni, ki je zmrznil, marveč nekaki nov Ovčar), ki je stal zunaj za oknom, na vrtu, kjer so po leti rastle solnčnice. Ta novi Ovčar je bil povsem drugačnejši od starega: turoben in maščevan-jajzeljan. »Kaj si misliš ti — je govoril gost izza okna, ježeč obrvi — da ti jaz odpustim storjeno krivico? Ne to, da sem zmrznil, ker zmrzniti zamore tudi pijanec, marveč to, da si me zapodil od hiše kakor psa. Pomisli le, kaj bi ti rekel, ako bi s teboj tako storili za prazen nič? Ko bi te pognali

na mraz, bolnega, brez žlice hrane? Toda ti nisi imel z menoj niti trohice usmiljenja za delo tolikih let!... A kaj ti je zakrivila najdenka, da si jo ugonobil?... Ne skrivaj glave, ne odvrčaj se strani, marveč povej samo: kaj naj učinim s teboj za tvojo malopridnost? Povej sam, saj imaš vendar pamet, da veš, da ti tak prestopok ne mine brez kazni in ti ne pomaga sveti Bog...«

»Kaj mu naj odgovorim, nesrečnež?« si je mislil Polž ter se zalival s potom. Kajpada, resnico govori, da sem živoder. Naj si vsaj sam izmisi kako maščevanje, ker tako se namara poprej usmili ter me ne bo mučil po smrti...«

V tem trenutku se je zganila bolna žena na postelji in Polž se je zdrnil. Odprl je oči, toda takoj jih zaprl zopet. Skozi okno je svetila v stransko sobo zarudela svitloba; na šipah so se lesketale ledene cvetice.

»Svita?...« je pomislil kmet ter vstal s postelje. Takoj pa je spoznal, da to ni svit, kajti rudasta svitloba se je tresla.

»Ali gori?...« je mrmral, vohaje smod, ki je bil tako močan, da ga je kar omamilo.

Polž je pogledal v drugo sobo, toda Zofije že ni bilo več na klopi.

»A kaj, mar nisem rekel!...« je zaklical ter skokoma zdiral na dvorišče. Že se je streznil.

Zares je gorela njegova lastna koč. Gorela

cesarjeve, ki so ganljive tem bolj, ker so se izgovorile v jubilejskem letu, dajejo v prvi vrsti povoda različnim kombinacijam, ki se v prvo sučejo o tem, kaj da je bilo v prvi vrsti vzrok cesarjevi žalosti? Mi nečemo slediti onim listom, ki se bavijo tem vprašanjem. Menimo, da nikdo nima te pravice, da bi gledal v globino duše užaljenega cesarja, še manj pa, da bi izkoriščal žalost monarha katerisibodi politiški stranki na korist. Živo obžalovaje breztaktnost, ki jo je zagrešilo avstrijsko časopisje tem povodom, nečemo nikakor reči s tem, da naj bi se cesarjeve besede zgubile brez politiskega ponka. Ponk tiči v dejstvu, da vsi narodi Avstrije pokladajo svojemu vladarju iskreno ljubezen in udanost ter da gotovo povsodi vlada srčna želja, da bi skoro bilo kraj žalosti in skrbi Njegovega Veličanstva. Naj bi torej ta ljubezen in to sočutje tako rekoč politiški prestopila v zavest, naj bi sleherni narod in sleherni stranka storila vse, v ta namen, da jubilejsko leto ne bode preljubljenemu vladarju leto žalosti. Tu poreče vsakomur vest, kaj mu je storiti v ta namen — kaj storiti in kaj opustiti.

Mi ne vemo, kdo je za gori rečenem politiskim listom; ne vemo, ali je te besede napisalo uredništvo iz lastnega nagiba, ali pa so jih morda nerekovali viši uplivi, toda to vemo, da izražajo te besede uničujočo, ali pravično obsodbo onim, ki so besede cesarjeve o žalosti, ki jo je doživel v tem letu, izkoriščali na najbrezobraznejši način za — nemško-obstrukejske namene.

Imajoči vsikdar pred očmi povelje dolžnega spoštovanja, ki zahteva od podanikov, da ne zasukavajo in ne natezajo besed nositelja krone ter jim ne pokladajo takih ali takih namenov, ampak jih vsprejemljejo vsikdar kakor pojav očetovske ljubezni do vseh podanikov brez razlike narodnosti ali stranke — nismo mislili na to, da bi pisali polemichen članek radi besed, ki jih je izustil dobri vladar do župana dunajskega, ko je korakalo pred Njim v slavnostnem sprevodu do 80.000 otrok prestolnice dunajske.

Izvestne vrste časopisje pa je pokazalo, da ne pozna takega spoštovanja. To se ni zgodilo v prvič, zbok česar se ne čudimo temu in bi se ne brigali dalje za to, prepustivši tako breztaktnost — ako se že hočemo poslužiti veliko preblagega izraza v »Przeglądu« — zasluženemu tihemu zaničevanju vseh poštenih in dostojnih ljudi.

Ali tu se je nesramnost in drznost moralno propalega časopisja povzpela na posebno, skrajno višino ter nas sili do reakcije.

Kakor rečeno: mi nečemo izkoriščati cesarjevih besed slovanskim narodnostim v prilog, toda to rečemo lahko mirne duše: da blagi vladar, ki je, kakor znano, konstitucionelen vladar v najstrožjem pomenu te besede, gotovo ni izrekel onih besed o Svoji žalosti, da bi s tem segnil pod roko onim, ki so divjimi škandali ubili avstrijski parlamentarizem; da vladar, ki je svojedobno izrekel zgodovinskoslavne in za vse podanike te države tolažilne besede »Naredite mir med Mojimi narodi!«, gotovo ni hotel vspodbujati onih, ki celo sredstvi veleizdajstva hujskajo narod proti narodu ter netijo uprav živinski narodni fanatizem!

In takega drznega početja so se lotili nemški obstrukejski listi in so pokazali s tem, da njih brutalna narodna sebičnost ne ustavlja svojih korakov niti pred vzvišeno osebo vladarjevo. Človeku pretresata dušo gnev in gnus, ko vidi, kako bi hoteli iz cesarjevih besed kovati kapital ljudje: ki izdajejo državo inozemstvu, ki groze z intervencijo inozemstva njim v prilog, ki v parlamentu groze s pojavi, ob katerih naj bi se tresle šipe v cesarski palači; ki v jedrni, besedami in dejanji, ponižujejo institucije v tej državi ter ubijajo ugled te poslednje, in ki so — poslanec Wolf — zasmehovali z »Jubilaeumsdusel« vse ganljive in v polni meri zaslužene pojave ljubezni in udanosti, s katerimi hvaležni podaniki ravno sedaj obsipljejo svojega vladarja, da se vsaj nekoliko oddolžijo za toliko, tekom 50 let slavnega vladarja Frana Josipa vsprejete ljubezni.

In taki ljudje hočejo cesarjeve besede izkoristiti proti Slovanom in v svojo strankarsko korist ter nekako identificirati vzvišene in plemenite intencije vladarja se svojimi umazaniami, za državo pogubnimi nameni! Ali ni to grdo, nečuvono žaljenje osebe Njeg. Veličanstva samega?!

Ne, ne, poljski »Przegląd« ni rabil prave besede; to ni več breztaktnost, to je nesramnost, proti kateri morajo avstrijski narodi glasno protestovati v imenu one ljubezni in onega spoštovanja, ki ga goje do svojega vladarja. Ta nesramnost je tem huja, ker se je zgodila ravno sedaj, ko očetovsko sree vladarja hrepeni po tem, da bi vsi narodi, v ljubezni zbrani okolo prestola, slavili jubilejno leto. In narodi so pripravljeni v to, le nemško-obstrukejske stranke silijo diskordom v to harmonijo. S tem pa so dokazali vnovič, da so le oni jedini destruktivni živelj v državi, katerega treba zatreti v interesu medsebojnega miru.

Politični pregled.

Za pravo slovenskega jezika na višem sodišču graškem. — V »Slov. Narodu« čitamo:

V kratkem se skliče izreden občni zbor odvetniške komore kranjske. Dotična prošnja se je že vročila in zahtevalo se je v njej tudi to, naj se skliče občni zbor na nedeljo, da se ga bodo mogli udeležiti vsi člani. Na dnevnem redu bo poročilo odvetnikov dr. Stora in dr. Krisperja o prizivni razpravi na ces. kr. višem deželnem sodišču v Gradcu, kjer se je zabranilo taistima, razpravljati v slovenskem jeziku, kar bi se jima bilo moralo dovoliti po smislu zadnjega odstavka § 26. civilnopravnega reda. Pričakujemo, da se udeležé tega izrednega občnega zbora vsi slovenski odvetniki, in da ne izostane nobeden. — Tudi za shod vseh slovenskih odvetnikov in notarjev se delajo že priprave. Tega shoda se morajo v prvi vrsti udeležiti vsi odvetniki in notarji, kar jih spada pod više deželno sodišče v Gradcu, a pričakuje se tudi udeležba drugih slovenskih odvetnikov in notarjev, da bode dotična manifestacija toliko sijajnejša in impozantnejša. Sklicatelji shoda so naprosili slavnoznanega pravnika, dvornega svetnika in vseučilišnega profesorja v Pragi, dr. Zuckerja, da bi predaval na shodu o tem jezikovnem vprašanju in pričakovati je, da se ta znameniti učenjak odzove povabilu.

Lueger — baron. Naše naziranje o krščanskih socialistih dunajskih je znano. V narodnem pogledu smo jim nasprotni, ker moramo biti nasprotni vsakomur, ki je nasproten nam. Na to stran ne more biti v nas nikakega premišljanja ali obotavljanja in nikacih ozirov. To je za nas pogoj obstanka. Toda, čim smo po svoji vesti in v polni meri zadostili temu imperativu, ne smemo si na druge strani zatiskati oči in slepo udarjati tudi po onem, ki je — koristno za nas!! To kaže ravno na zdrav oportunitizem in koristno taktiko, ako pobijamo na družih, kar je nam nevarno, a da podpiramo na njih, kar bi nam utegnilo koristiti. S takega stališča smo mi sledili postanku in razvoju antisemitskega gibanja na Dunaju. V kolikor se je krščanski socializem dunajski postavil v službo Schönerer-Wolfove slavofoije, v toliko ga pobijamo in se mu protivimo, v kolikor pa je začel borbo proti židovskemu liberalizmu in proti vsem pogubnim prikaznim, spremljajočim delovanje tega parazita, ki gloje na sicer zdravem deblu človeške družbe, sosebno pa v socialnem in narodno-gospodarskem pogledu — v toliko sledimo antisemitskemu gibanju živimi simpatijami in mu želimo popolnega uspeha. Vsako strujo in nje delovanje moramo soditi in ocenjevati po efekti, ki jih proizvoda v javnem življenju, a sledi, ki jih pušča za seboj židovsko-liberalno gospodstvo, so naravnost grozne. Ravno sedanji dogodki v Galiciji, kjer ob up govori sedaj grozni jezik in uničuje človeške ekzistence, kjer se ljudje nasiljem pregrešajo proti zakonu — ravno ti dogodki nam govore v lapidarnem zlogu, ali imamo prav ali nimamo prav, ko simpatizujemo z gibanjem, kateremu je namen, da uniči usodna načela, ki jih je zaneslo židovsko-liberalno gospodstvo v naše socialno in gospodarsko življenje.

Inicijator in duša gibanja proti temu židovsko-liberalnemu gospodstvu je bil — dr. Lueger. Ime župana dunajskega znači cel grogram. Da je, zlasti v prvih začetkih krščanskosocialnega gibanja, dr. Lueger odmaknil to glavno podstavo, to je: samega sebe, vse antisemitsko gibanje v Avstriji bi bilo ostalo le kratka, neznatna in nečastna epizoda!! Toda krepka volja dra. Luegerja, njega vztrajnost, ne poznajoča ni miru ne pokoja, njega očarljiva

zgovornost, njega neprestano prizadevanje, da ostane v kontaktu tudi z najnižimi sloji ljudstva, in kakor posledica vsemu temu: dra. Luegerja fenomenalna popularnost — je proizročila, da je moglo antisemitsko gibanje beležiti sijajnih uspehov.

Po takem je več nego naravno, da se je vsa jeza židovskega liberalizma obračala v prvi vrsti proti Luegerju. Ves strup te jeze, strup denuncijanstva in obrekovanja vlival se je na tega moža. Zlasti sti silili denunciacija in kleveta pred Najvišji prestol. Od gori doli naj bi švignila strela, ki naj bi z osebo raztreščila tudi stvar. V dosego tega cilja so se rabila najbolj rafinirana sredstva, kakoršnih se zna posluževati le židovsko-liberalna brezvestnost. Rabila so se — zastonj. Na najvišem mestu so si ustvarili jasno sodbo in zaželjena strela od gori doli je izostala. Narobe: vedno pogostejša so postajala znamenja, da se sodba o Luegerju v visokih krogih giblje v smeri, dijametralno nasprotni željam židovskoliberalne struje. Te dni pa razširjajo ogerski listi vest — in tej vesti se še ni oporekalo do sedaj —, da je cesar posebno zadovoljen z drom. Luegerjem ter da podeli istemu čast baronstva!

To vest pozdravljamo iskrenim veseljem — ne radi osebe dra. Luegerja, ampak kakor znak, da so minoli tisti časi, ko si je nesramno židovskoliberalno časopisje smelo prisvajati pravico pošiljati svoje diktate tudi na najvišje mesto.

Žumberak. »Slov. Narod« poroča: Za rešitev v deželnem zboru kranjskem sproženega vprašanja, spada-li Žumberak h Kranjski ali k Hrvatski, sestavili sta avstrijska in ogerska vlada posebni komisiji pod predsedstvom avstrijskega, oziroma ogerskega ministerskega predsednika. Ogersko-hrvatska komisija pojde tekom meseca junija na lice mesta, da dobi novega gradiva v podporo svoje zahteve, naj se Žumberak združi s Hrvatsko. Čim dovrši ogersko-hrvatska komisija svoje delo, se začne posvetovanje obeh komisij. Kakor se poroča iz Budimpešte, je avstrijska vlada ponudila ogerski vladi kompromis. Avstrijska vlada je ponudila ogerski, naj privoli, da se Žumberak združi s Kranjsko; takozvano »morsko oko«, radi katerega so se dolgo let bili veliki boji mej Ogersko in Galicijo, pa naj se združi z Ogersko. (»Morsko oko« so planinska jezera v Karpatih, na meji med Ogersko in Galicijo. Op. ured.)

Nekoliko blamaže. Te dni je bil knez Nikolaj Črnogorski predmetom strastnih in tu pa tam celo surovih napadov od strani nemškega časopisja avstrijskega in to od desne strani poluoficijoznega »Fremdenblatta« tja do najskrajnejše leveice, kjer Schönererji in Wolfi vihte svoje — cepce. In to na podlagi laži, ki sta jo poslali v svet glavni glasili židovstva tu- in onstran Litve: »Neue Fr. Presse« in »Pester Lloyd«.

Stvar je bila taka-le. Nedavno je bil knez Nikolaj v Londonu. Rečeni glasili sti se zlagali hitro, da je glasilo črnogorske vlade, »Glas Črnogorec«, o tem potovanju, oziroma o pogovoru med knezom Nikolajem in ministerskim predsednikom angleškim, objavilo tako poročilo, ki je bilo skrajno žaljivo in izzivajoče za Avstrijo. Na podlagi te židovske laži so sledili po vsem nemškem časopisju strastni napadi ne le proti »Glasu Črnogorec«, ampak tudi proti narodu Črnogorskemu in njega vitežkemu, poštenemu in nasproti Avstriji vsikdar lojalnemu knezu. To je kar deževalo, kakor da so Črnogorci narod samih tatov in njih knez kakov tolovaj iz abruških gora. Toliko nedostojne polemike nismo videli že dolgo, kolikor je je bilo te dni po oficijoznih in neoficijoznih glasilih gori od severa države doli do — Trsta. Kakovo lopovstvo da sta zagrešila tu »Pester Lloyd« in »Neue Freie Presse«, je razvidno iz tega, da se je oficijozni »Fremdenblatt« slednjič čutil primoranega do priznanja, da dotičnega članka, na katerega podlagi je ravno »Fremdenblatt« začel vso divjo in nedostojno gonjo, niti ni bilo v »Glasu Črnogorca«, da se je torej knezu Nikolaju dogodila krvava krivica. Ta retirada »Fremdenblatta« je sicer zasukana in zavita, kolikor se je le dalo, toda iz vseh ovinkov in gub kuka vendar — blamaža oficijoznega »Fremdenblatta«, katerega zveze z ministerstvom za vnanje stvari so javna tajna, vsled česar ne more biti drugače, nego da »nezgoda« »Fremdenblatta« meče svojo senco tudi na rečeno ministerstvo.

Tako je moral izvedeti tudi grof Goluhowski, kaj je to: perfidija židovskega časopisja. Ta per-

fidija ni pogubonosna le za notranje življenje v državi, ampak židovsko-liberalna brezvestnost sega tako daleč, da na podlagi izmišljenih dejstev zavaja državne organe do krivičnih napadov na sosednje vladarje, čemur bi mogla biti posledica ta, da dobimo nasprotnikov, kjer smo imeli vsikdar odkritih lojalnih sosedov.

»Fremdenblatt« in družba pa naj si zapomnijo, da na sami podlagi kakega lopovstva židovsko-liberalnih glasil ni smeti začeti bojev; kajti tako pozneje umikanje z bojišča — kakoršno je moral izvršiti »Fremdenblatt« ravnokar, nikakor ni po tem, da bi povzdigalo naš ugled na zunaj.

Domače vesti.

Za Prešernov spomenik. Kakor čujemo, namenja vrlo pevsko društvo »Slavec« prirediti dne 2. julija na vrtu »Nar. doma« v Ljubljani koncert, čigar čisti dohodek je namenjen v korist Prešernovemu spomeniku. Kako lepo spodbujajo in prostrano polje za svojo delavnost imajo bralci in pevski društva ter čitalnice po širni Sloveniji, da za ta lepi in vzvišeni namen prirejajo jednake veselice! Postavil bi se tako po skupnem prizadevanju vsega slovenskega naroda spomenik dičnemu pesniku, ki bo še poznim rodovom pričal o požrtvovalnosti in hvaležnosti njihovih pradedov do svojega Orfeja, ki nam je »srca vnel za čast dežele«. Na delo torej in velik uspeh gotovo ne izostane plemenitemu stremljenju našemu!

Mestni svet tržaški je imel minole srede svojo sejo, Župan je naznanil, da je došel predsedništvu po notarju dru. Mestronu znesek od 20.000 kron kakor darilo za ustanovljenje zavoda za gluhoneme. Zastop je sklenil, naj se istotako po dru. Mestronu izreče zahvala nepoznanemu dobrotniku.

Župan je obljubil skrbeti za to, da se čim prej popravijo kopelji za uboge v bolnišnici, ki so nekaj dni sem nerabljive.

Brez debate je bil vsprejet predlog za zistemiziranje mesta jednega pristava v mestni kemični delavnici. Istotako je bilo vsprejeto poročilo odseka, da naj se izvoli delegat za perambulacijo črte za električni tramway. Nadalje je predlagal odsek — ker se je podjetnik J. Modern z Dunaja obrnil do vlade s prošnjo, naj mu ista dovoli, česar mu noče dovoliti obč. zastop —: 1. da se vstraja na prvotnem negativnem sklepu; 2. da se obrazlože namestništvu v posebnem spisu razlogi negacije; 3. da se imenuje poseben delegat, ki naj zastopa občino v komisiji za perambuliranje. Ti predlogi so bili vsprejeti.

Vsprejet je bil načrt za gradnjo namestništvne palače. Dovolil se je tudi izreden kredit od 2600 gold. za napravo ginekološkega oddelka v bolnišnici.

Debata o javnih delih, ki se je pričela potem, je bila zmedena popolnoma, ker so hkratu govorili o listi del, ki jo je predložila posebna komisija in o listi, ki jo je predložil mestni magistrat. Slednjič so pritrdili delom, predloženim od magistrata, ter so od teh zavrnila le one, ki so itak že v listi specialnega odseka.

Slava Višnjanskim volilem! Pišejo nam: Višnja leži par ur vzhodno od Poreča, je lepo mesto (vsaj tamošnji prebivalci sodijo tako), ki šteje 1655 duš. Občina višnjanska pa ima 3923 prebivalcev, raztresenih po raznih vaseh in vasi. Kakor malone po vseh mestih istrskih, tako je tudi v Višnjanu le pešica Lahov, ki so do sedaj delali lepo in slabo vreme v občini.

Da si bode čitatelj vsaj nekoliko predstavljal dosedanje tamošnje pol. razmere, navedemo naj tu sličico iz prošlega leta, vzeto iz onih krajev.

Bilo je meseca marca 1897., ko je šla četvorica naših na delo ob priliki državnoborskih volitev. Ta četvorica je želela, ogledati si baš Višnja in Vižinada, toda tamošnji rodoljubi jim tega niso dovolili! Svarili so: »Ako Vas spoznajo, Vas — ubijejo!« Četvorica se je seveda morala pokoriti temu svarilu domačinov. Naši so morali torej cele 4 ure čez njive, goščave, po dežju in blatu in v temni noči, predno so dospeli v Kaštelir k vrlemu našemu Legoviću, kamor so bili namenjeni! Še več: spremljevalci so prepovedali našim celo govoriti, v strahu, da ne bi bilo kake zasede!! Po teh skromnih podatkih si lahko predstavljamo vsakdo, kaj in koliko smo dosegli s pridobitvijo občine Višnjanske.

Sree nam je zavriskalo samega veselja, ko smo čitali o naši zmagi v Višnjanu.

Dragi Višnjanci! Iz dna vzradošenih duš svojih Vam kličemo krepak: Živeli in slava!

Slava kličemo tudi Tebi, častiti Oče, ki si nam zagotovil pred letom dni, ko smo Te obiskali v Bačvi, da letos bode in mora biti zmaga naša v Višnjanu!

Istrani! Vaše zmage so zmage pravice nad krivico. Vaše zmage so naše zmage in so ob enem zmage vsega naroda slovanskega; zato pa le naprej! Za Višnjanom naj slede Sanvičenti, Vižinada in drugi kraji. Z eno besedo: vstane naj vsa Istra ter otrese naj spono, v katero jo tišči neprijatelj. Slovan bodi na svoji zemlji svoj gospodar!

Slavnost v Sežani. Posebni vlak odide iz Trsta točno ob 2. uri in pol, odhod iz Sežane pa bode točno ob 11. uri zvečer. Voznina za III. razred bode toliko za odrasle kolikor za otroke 96 nč. tja in nazaj; istotako bode voznina za II. razred razmerno nižja od navadne.

Vlak se ustavi v Nabrežini, na Proseku in na Opčinah. Od teh postaj ostanejo cene nespremenjene, kakor so ob navadnih vlakih.

Vozni listki se bodo dobivali na blagajni južne železnice; treba torej, da se izletniki pravočasno podajo na kolodvor.

Za v Sežano. Kakor čujemo, nameravajo nekateri gospodje iti v Sežano peš. Taki nakani se ne čudimo, osobito pri onih, ki nimajo take službe da bi morali oditi še le popoldne. Opozarjamo pa vse naše pešce, da, kdor pojde peš v Sežano, bode moral tudi nazaj peš; kajti, kdor bi se hotel voziti samo tja, ali samo nazaj, moral bode plačati ravno toliko, kakor da bi se vozil tja in nazaj! To smo morali povedati, ker je več takih, ki nas vprašujejo pojasnila v tem obziru. Ako se pa pomisli vrhu tega še to, da pešci trošijo tudi medpotoma, česar ne morejo oni, ki se vozijo, potem je gotovo, da v finančnem pogledu ne bodo na boljem oni, ki pojdejo peš.

Šolska veselica pri sv. Jakobu. Na otroško veselico našega zavoda minole nedelje je prišlo nepričakovano mnogo občinstva; od odličnjakov smo videli č. mons. Flego, prof. g. M. Mandića, dra Gregorina, mnogo gospa in gospodičin.

Kmalu po 6. uri se je dvignilo zagrinjalo na novo postavljenem, velikem odru. Oder nosi krasen napis: »Bog obvaruj naš rod! (risala Railmanova). Igra: »Sveta Elizabeta Turinška« se je predstavljala dobro. Igralo je 19 deklic učenk.

Prizor, ko Elizabeta poje pred altarčkom in ko prihaja angelj mimo speče grofice, je ugajal zelo. Zadnji prizori v 5. aktu, ko je nastopil ves dvor, grofinje z blestečimi kronami, cesarica celo z demantno, dolgo baržunasto »vlečko«, katero so držali in nosili dvorni »paži«, in vse druge osebe v krasnem srednjeveškem kroju, so bili res divni. Istotako divno je bilo petje med vsakim dejanjem.

Petje je vodil g. Kosec, gospica Reichmann pa je svirala na harmonij. Deški zbor, sestavljen iz učencev 3. in 4. razreda, je nastopil petkrat. Petje je bilo izborno, posebno še, ker ima večina dečkov lepe glasove. Občudovali smo preciznost v nijansiranju. Forte in piano se je pošteval tako, kakor bi imeli pred seboj že stare izvežbane pevce. Pevovodja sme biti zadovoljen s svojim zborom.

Deklamacija »Na potujčeni zemlji« ob uvodu in zahvala ob zvršetku veselice bili ste kaj primerni toliko gledé vsebine, kakor ozirom na povdaranje besed. Pripoznati moramo odkrito, da si je s to veselico vse učiteljstvo steklo — brezpogojno pohvalo občinstva, katerega se je zbralo na šolskem vrtu do 1000 oseb. Ne moram skleniti tega poročila brez par opazk, katere se mi zde tukaj umestne.

Najprej bi želel opozoriti, da, ako bi se imela igra ponavljati, kakor se čuje, naj Valpetov solo izpade. Tudi tega bi bilo želeli, da bi se ertali nekateri za otročiče neprimerni izrazi. To ugaja morda nemškimi dekliskim zavodom, a našemu ne. Čudili smo se tudi krasni novi in dragoceni opravi igralk; to so naše č. č. sestre gotovo dobile na posodo ali v dar, ker naš zavod gotovo ne premore tolikih stroškov. To bi bilo tudi potrata, kajti baržunaste obleke srednjeveškega kroja so na šolskih veselicah slovenskih redke prikazni. Nam treba

največe varčnosti pri vseh stvareh in to varčnost je treba že zgodaj veepiti v srca naše mladine.

Ponavljam, veselica je bila lepa, divna v moralnem pogledu, a tudi gmotno je donesla lepega vspeha. Na ustopnini je došlo nad 200 gld.

Tu je c.

»Der Süden«. Na Dunaju bode od 1. julija t. l. izhajal list pod imenom »Der Süden«, Organ für die politischen, culturellen und wirtschaftlichen Interessen der Kroaten und Slovenen. Namen mu bode poglavitno ta, razširjati poznanje naših razmer izven slovenske in hrvatske domovine.

Tak list v središču države je Slovincem in Hrvatom živo potreben. Naš narod trpi poglavitno pod tem, da se v njem sovražnem časopisu širijo kriva poročila o nas ter ga do sedaj ni glasila, v katerem bi se taka poročila pobijala.

Odpor v domačem časopisu pa ni izdaten, ker je to le malo razširjeno in drugorodecem neumljivo.

Novo utemeljeni list bode torej imel nalogo, da kratko pa odločno in dostojno pobija krive glasove, katere širijo o Slovincih in Hrvatih protivna jim glasila. Nasproti pa bode list tudi domače kroge informiral o dogodkih, tikajočih se poglavitno naroda slovenskega in hrvatskega.

List se bode načelno izogibal domačemu strankarstvu in prepiru ter zastopal narod v celoti.

Začne se izdajati kakor polmesečnik, a da se spremeni v tednik, odvisno bode od občinstva.

Ker bode bolj redko izhajal, mu bode tvarina lahko izbrana. Da se bode v pravem duhu vodil, za to daje poročstvo oseba izdajatelja gosp. Jakoba Pukla, izkušena v časnikarstvu, dobro poznanega in tudi izven slovenske domovine čislana rodoljuba.

Cena listu bode 2 gld. 50 nč. za vse, 1 gld. 25 nč. za pol leta. Uredništvo in upravnništvo: »Wien, I Plankengasse 4«. — Na željo se pošlje list brezplačno na ogled.

Zavarovalnica za govejo živino v Sežani je izplačala že za dva slučaja, in sicer M. Znidaršiču 80 gld., A. Macarolu pa 130 gld. t. j. toliko, za kolikor sta bila dotični živinčeti zavarovana. Imenovana sta omenjenemu prekornemu društvu jako hvaležna, je priporočata ter nagovarjata sosede najtoplejše, naj pristopijo temu društvu!

Pismo prijatelja. Pišejo nam: Danes sem prejel z Reke pismo prijatelja, v katerem mi naznanja, da se tam ustanovlja nov hrvatski list »Hrvatska Sloga«, ki začne izhajati s 1. julijem t. l. na Sušaku pri Reki. List bode izhajal 2 krat v mesecu.

Glavni ustanovitelji so gg.: Milan Gremer, A. Školčar in G. Gruber.

Prijatelj mi piše nadalje, da na tamošnji kralj. pošti imajo iste križe in težave, kakoršne imamo mi z našo c. k. pošto. Reška pošta je odposlala n. pr. na g. Jarneža Starčevića pozivnico, naslovljeno tako-le: Herr. Bortul Starzewits!

Kakor se vidi, so reški Slovani celo na slabšem od nas.

Minolo nedeljo je imela »Čitaonica« na Trsatu svojo letno veselico, na kateri je svirala godba z Reke. Udeležba je bila za tamošnje razmere velika, kajti inkasiralo se je preko sto goldinarjev.

Veseli nas, da se začnejo i bratje na Reki nekako bolj gibati v narodnem obziru. Le tako naprej!

O din.

Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni nam piše: Slavno uredništvo! Naše društvo sicer ne zahteva popravka v smislu § 19. tisk. zak., ali popravljati moramo vendar notico »Edinosti« v toliko, da se naše društvo ne more udeležiti slavnosti v Sežani korporativno in s telovadbo in sicer vsled nepovoljnih odgovorov sokolskih društev v Ljubljani in Gorici glede udeležbe in glede telovadbe »Sokola« v Trstu. Pevsko društvo »Ljubljana« je tudi že tako izpolnilo program, da nam ni mogoče sodelovati brez motenja slavnosti.

Prosimo torej, da bi se ozirali na te vrstice o priličnih poročilih glede rečene slavnosti. Na zdar!

Poštarne pošiljke za Rojan. C. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo nam javlja: Od 1. julija t. l. dalje bodo zamogli prebivalci Rojana in okolice dospevše jim vožno poštarne pošiljke, katerih jim ni možno že sedaj dostavljati iz Trsta, sprejemati na c. kr. poštnem uradu v Rojanu namesto v Trstu.

C. kr. poštni in brzojavni urad v Trstu bo obveščal naslovnike o došlih pošiljaturah, ležečih na pošti v Rojani, po listonoših, ki bodo istim dostavljali dotične poštne spremenice.

C. kr. pošta in slovenske tiskovine. Prijatelj nam piše: Mnogokrat že sem čital, kako se ta in oni pritožuje radi nezakonitega postopanja na tuk. e. k. pošti v jezikovnem pogledu. Da donesem tudi jaz malo črtico k podobici uradovanja naše e. k. pošte, Vas prosim, da sprejmete v Vaš cenjeni list sledeče:

Tekom tega leta sem odposlal mej družini štiri priporočena pisma se slovenskim naslovom (št. 175, 177 in 178 od januarja, 484 od junija), za katera sem prejel nemško-laška potrdila! Vsa ta potrdila je podpisala — kar razvidite lahko iz priloženih receptisov — ena in ista roka. Ta gospodičina se kakor nalašč odlikuje žaljenjem slovenskih strank! Jaz ne krivim direktno poštne vodstva, ker je možno, da ono niti ne ve, kako trdovratno si domišlja ta gospica, da sme prezirati pravice slovenskih strank. Opozorjam torej na tem mestu; ako ne bi pomogel ta opomin, potem seveda bi že moral ubrati drugo struno.

Sitnež.

Današnje število „Naše Sloge“ je zapolnilo e. kr. državno pravdnistvo radi uvodnega članka pod naslovom »Prevara«. V članku so bili opisani odnosi v občini oprtaljski. Uredništvo je priredilo drugo izdanje.

Nesreča. Sinoči je bil sproveden v tukajšnje bolnišnico 8-letni deček Karol Kralj iz Trebč, ker je padel v apnenico in se poškodoval na nogah.

Samomor. V sredo po noči se je zastrupil 24-letni pisar na sodišču, Cezar Gaeta, bivajoči v ulici Senole nuove št. 14. Vzrok samomoru je ljubezen. Ni marala zanj ona, po kateri je toliko hrepenel. Komaj da je bil prenešen v bolnišnico, že je izdihnil dušo.

Poskus samomora. Sinoči ob 10. uri je izpila 56-letna poslužkinja Josipina Raguzin, bivajoča v ulici Madonnina št. 21, nekoliko žveplene kisline, hoteča se tako usmrtiti. Zdravnik z zdravniške postaje je prihitel na pomoč še za časa ter je rešil ženo iz nevarnosti. Slabe družinske razmere so krive, da je prišlo do tega.

Zgubljen — najdeno. 15-letna Ida Flego je našla na Acquedotto na kosce raztrgan petak. Izročila ga je policiji.

Na inšpektoratu v ulici Tigor se nahaja zlata zaponka, najdena v ulici S. Maria Maggiore.

Zblaznel. Včeraj zjutraj je bil odveden v norišnico neki okolo 40-letni zidar iz Rocola, ki je zblaznel po noči, zbežal od doma ter hudo razsajal.

Politijske vesti. Aretirani so bili včeraj opoldne 21-letni kovač Štefan Stakura iz Lvova na starem trgu radi pomanjkanja sredstev.

Sinoči po noči 20-letna služkinja Angelina M., ker je prenočevala v veži hiše št. 3 v ulici Cavazzeni.

Včeraj popoldne 35-letni pisar Jakob Gri-nover na rebri Mandracchio, ker je izgnan iz Trsta.

Koledar:

Danes v četrtek 30. junija: Spomin Pavla ap., Emilijana
Jutri v petek 1. julija: Teobald puščavnik, Pambo opat.

Solčni: Izhod ob 3. uri 43 min. **Lunin:** Izhod ob 5. uri 01 min.
Zahod „ 8. „ 24 „ Zahod „ 12. „ 07 „

Ta je 27. teden. Danes je 180. dan tega leta, imamo torej še 185 dni.

Različne vesti.

Cesarjeva zahvala. Grof Coudenhove, namestnik Češki, je prijavil po Najvišem nalogu predsedniku shoda avstroogorskih slov. novinarjev v Pragi zahvalo cesarjevo na doposlani udanostni brzojavki.

V Gradcu se bodo občinske volitve vršile baje meseca oktobra. Medvladje komisarja na občini bode trajalo še nekoliko časa. Sicer pa so odnosi zares divni ne le v mestu, ampak tudi po okolici. Dne 27. t. m. je neki domobranski častnik vozil z biciklom proti Gradcu. Hkratu ga je napal neki deček. Častnik je padel v jarek s kolesom vred. Deček si je prisvojil sabljo, ki je bila pritrjena na kolo, in je jel mahati z isto po častniku, ranivši tega poslednjega tako hudo na roki in na glavi, da so ga morali prevesti v bolnico. Na srečo so orožniki vjeli dečka ter ga izročili deželnemu so-

dišču. Vse to se seveda godi v imenu nemške — kulture!!

Huda ura. Iz Budimpešte javljajo včerajšnjega dne, da je proti 10. uri predp. navstal v Budimpešti in po okolici grozen vihar, spremljan po strašni toči. Posamična zrnja so padala v debelosti jajca. Pobitih je bilo na tisoče šip. Škoda na polju je velikanska. Toča je trajala kakih 10 minut. Potem je sledil še jeden grozen naliv, toda brez toče.

Zadnje vesti.

Dnnaj 30. Njegovo Veličanstvo cesar je vsprejel danes v avdijsenici turškega vojaškega atašeeja Nazif-Beya.

Lvov 30. Namesnik grof Pininski se je povrnil danes iz Novega Sandeca.

Berolin 30. »Berliner Börsen Curier« izjavlja v uvodnem članku, naslovljenem »Pogajanja za mir v Avstro-Ogerski«, da so se nekoliko zboljšale nade od sprave med Nemei in Čehi.

Dnnaj 30. Poslanei češki iz Češkega in Moravskega, povabljeni od grofa Thuna na neobvezni razgovor za rešitev jezikovnega vprašanja, so se sešli danes predpoludne pri ministru Kaizlu. Imeli so pripravljavno sejo. Razgovori bodo trajali nekoliko dni.

Veliki Varadin 30. Sinoči je bil tu in v okolici strašen vihar, ki je razkril mnogo streh ter polomil veliko drevja. Potem je sledila toča, ki je povzročila ogromne škode.

Hamburg 30. Ozirom na poziv do čeških zdravnikov, naj se v velikem številu udeleže shoda poljskih zdravnikov in naturalistov, ki se bode vršil v Poznanju, pišejo »Hamburger Nachrichten«, da je pričakovati od avstrijske vlade, da ne dovoli, da bi se nje državljani udeleževali političnih demonstracij poljskih na tuji zemlji.

Ako bi se hotelo iz Avstrije ven podpirati stremjenja, katerim je namen odtrganje Poljakov od Prusije, potem da se je nadejati, da proti temu ne nastopi le pruska, ampak tudi avstrijska vlada.

Madrid 30. V včerajšnjem ministerskem svetu je prečital minister mornarice došlo poročilo o bitki pred Manilo. Ministerski svet je sklenil, da je spise predložiti najvišjemu vojnemu svetu za evantualno potrebno postopanje.

Rim 30. Tu se potrja vest, da ameriška vlada odpošlje brodovje na obrežje špansko. To bi bil prvi slučaj, da se zanaša vojna iz novega v stari svet. A ravno to dejstvo utegne dovesti do posredovanja.

London 30. Na obedu v »United Club« je izjavil lord Salisbury o špansko ameriški vojni, da Anglija želi, da bi nehala prelivanje krvi in da bi se napravil mir. Sicer da je političsko obzorje precej jasno.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 30. junija. (Izvirni brzojav.) Pšenica za julij 78 (včeraj —), za september 73 $\frac{1}{4}$ (včeraj —), za december 73 $\frac{3}{4}$ (včeraj —), koruza za juli 36 (včeraj —), za september 37 $\frac{1}{8}$ (včeraj —), mast 570 (včeraj —).

Eno partijo do 200 hektolitrov izvrstnega, belega in črnega

dalmatinskega vina

ima za oddati grajščina v južni Dalmaciji. Pojasnila in uzorce daje

Ernest Pegan,

trгоvec v komisijonalnem poslovanju v Trstu,
ulice S. Francesco št. 6.

Pozor!

Tržaški in okoličanski Slovenci, kateri želé piti izvrstna hrvatska črna, rudeča in bela

tri leta stara vina,

kakor tudi izvrstno in vedno frišno pivo iz Vrhiške tovarne, naj blagovolé obiskati znano gostilno Frana Valetiča v ulici Solitario št. 12. — Zagotavlja točno postrežbo beleži udani

Franjo Valetič,
v ulici Solitario 12.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu!

Kdor želi omisliti si v resnici

 kolo najboljše vrste
od sloveče originalne znamke

„Styria“ Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.
Glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

 OLJA

Zaloga na debelo in na drobno.

Pošiljatve le od 5 lit. naprej.

CENE:

OLJE jedilno fino	Liter nvč.	28
„ „ finejšo „ „	„ „	32
„ oljkino „ „	„ „	36
„ „ fino „ „	„ „	40
„ namizno „ „	„ „	44
„ „ finejšo „ „	„ „	48
„ „ Extra „ „	„ „	52, 56
„ „ Specjalit. „ „	„ „	64, 72

OLJA za cerkvene svetiljke v vrčih orig. od lit. 15, 20, 25 po zmernih cenah. Pošiljatve na debelo namreč za razprodajalce, so da se ni bati nikake konkurence.

Za Trst in okolico prosto na dom, pustivši vrč na posodo.

ANTON SIRCA

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedinju pri gosp. Antonu Sanein (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaja se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravice.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“